

Život se opět stal vzácným, chuť zbůhdarma jej utratit úplně vyprchala. Čím víc jsem si ho cenil, tím víc jsem trpěl při pohledu na životy zmařené. Nelitoval jsem však jen životů lidských - noviny jsem nečetl a ve službě jsem se až do loňského podzimu nesetkal s vraždou -, ale želel jsem životů domů, očí, uší a jazyků města, které vyrvala a probodala nenávist Čechů k paměti. Chodil jsem ulicemi, jimž amputovali paměť, a v tiché hrůze míjel nové stavby, jež tak spolehlivě zaručují zapomnění. Začal jsem se pít po všem, co zbylo po kamenných obyvatelích města, rozbitých na stavební materiál. Zůstala po nich jen jména. U Rychlebů, U Vokáčů, Česká koruna. U Města Žatce, U Kamenného stolu - všechny jsou pryč. Ani Fišpanka není, a Mediolan jakbysmet. A nenašel jsem Černou čubku ani domeček Na Hřebínku. Adresa U Záků neznámá. A nezvěstných přibývalo. U Klempířů, U Poláků, U Košťálů, U Tabů, U Šviků a U Podušků, všude se staly strašné vraždy, a nikdo je nemstil, nikdo netrestal! Černý dům neslyší, Zlatý lev nevidí, Tři hroby mlčí. Nesvítí U Slivenských, U Dvořeckých, U Šerychů, U Kozlů ani V Krámcích, nepečou U Zlaté země, nestáčí U Jablečnicků.

Tam všude se bydlelo, tam všude se žily životy, na které nesmíme zapomenout. A přece si troufli srovnat je se zemí a vyhladit z paměti, nahradili je budovami, v nichž se na konci dvacátého věku už ani nebydlí. Bankovní úředník nesnese, aby ses mu procházel nad hlavou, do horního podlaží si raději nastěhuje počítačí stroje. V bohatých nových domech bydlí bankovky a mince, v těch chudších regály, počítače a rychlovarné konvice.

Ozbrojen a v uniformě pochodoval cínový vojáček křížem krážem Novým Městem a držel tryznu za zmizelé domy.

U Zlatého křížku, U Zlatého klínu, U Zlatého kola.

U Huspeků, U Krejčárků, U Čtrnácti pomocníků.

U Kavků, U Džberu a U Točenic.

U Švantlů, U Studniček, U Červeného pole.

U Zámečnicků, U Voplateníků, U Karabínských.

U Bílého voľa, U Bílého jelínka, U Bílé růže.

U Černého mouřenína.

U Modrých raků, U Tří vlaštovek, U Pravdů,

U Slovanské lípy.

U Koláčnicků, U Kominčků a U Zahrádeckých.

A U Dobrých.

A U Pckelských.

La vie m'est redevenue précieuse, mon désir de la perdre futilement avait totalement disparu. Plus je m'attachais à la plante, plus je souffrais quand je voyais des vies gâchées. Mais je ne regrettais pas seulement les vies humaines – je ne lisais pas de journaux et n'avais pas encore rencontré de crime, c'était avant l'automne dernier – mais je pleurais sur la vie des maisons, des yeux, des oreilles et des langues de la ville arrachés et transpercés par la haine que les Tchèques ont envers le souvenir. Je parcourais des rues dont la mémoire avait été amputée et, plein d'une horreur silencieuse, je longeais de nouvelles constructions qui promettent si fidèlement l'oubli. Je me suis mis à rechercher activement tout ce qui restait des habitants de pierre, démolis pour servir de matériaux de construction. Seuls des noms étaient restés. U Rychlebů, U Vokáčů, Česká koruna, U Města Žatce, U Kamenného stolu – tous disparus. Fišpanka n'est plus et Mediolan non plus. Je n'ai pas trouvé Černá Čubka ni la petite maison Na Hřebínku. L'adresse U Žáků, inconnue. Et les disparus se faisaient chaque jour plus nombreux.

Les 7-Eglises

M. Loš Urban - trad. Barbara Faure

Au Diable Sauvage.

p. 95. 97.

U Klempířů, U Poláků, U Košťálů, U Tabů, U Šviků, U Podušků, partout des meurtres épouvantables étaient commis et personne ne les vengeait, personne ne sévissait. Černý dům n'entend plus, Zlatý lev ne voit plus, Tři Hroby se tait. Plus de lumière U Slivenských, pas davantage U Dvořeckých, U Šerychů, U Kozlů ou bien V Krámcích. On ne fait plus le pain U Zlaté země, on ne verse plus à boire U Jablečnicků.

Toutes ces maisons ont été habitées, partout des vies se sont vécues, des vies que nous n'avons pas le droit d'oublier. Et pourtant on a osé les raser, les effacer de la mémoire, les remplacer par des bâtiments qui ne sont même plus habités en cette fin du vingtième siècle. L'employé de banque ne supporte pas qu'on marche au-dessus de sa tête, il préfère installer des ordinateurs à l'étage supérieur. Dans les nouveaux immeubles opulents logent des billets de banque et des pièces, dans les moins riches des étagères, des ordinateurs et des bouilloires électriques.

Revêtu de son uniforme, son arme à la ceinture, le petit soldat de plomb parcourait Nové Město de long en large en portant le deuil des maisons disparues.

U Zlatého křížku, U Zlatého klínu, U Zlatého kola.

U Huspeků, U Krejcarů, U Čtrnácti pomocníků.

U Kavků, U Džberu, U Točenic.

U Švantlů, U Studničků, U Červeného pole.

U Zámečnicků, U Voplateníčků, U Karabinských.

U Bílého vola, U Bílého jelínka, U bílé růže.

U Černého mouřenína.

U Modrých raků, U Tři vlaštovek, U Pravdů,

U Slovanské lípy.

U Koláčnicků, U Kominíčků, U Zahrádeckých

Et U Dobrých

Et U Pekelských¹.

1. Tous ces noms de maisons font allusion à la profession des habitants ou à la vie quotidienne du quartier : au pain rapide, aux gros yeux, à la chienne noire, aux quatorze aides, aux boucs, à la croix d'or, au bœuf blanc, à l'écrevisse bleue, au tilleul slave, aux ramoneurs, aux jardiniers, chez les bons et chez les diaboliques... pour n'en citer que quelques-uns. (N.d.T.)